

Ara, i sempre

Canto sempre en català,
no més ballo la sardana
i amb la llengua catalana
a mon Déu vaig a pregar.
I, abans d'ella renegar,
diria amb tó decidit:
«Vaig mamar-la ja en el pit
d'una catalana dida.
Català seré en ma vida,
mentres pugui llençà un crit.

A Sant Jordi

Oh Sant Jordi triomfant,
que amb les flors feu l'arribada
quan la terra és catifada
i cada arbre porta un cant!
Vos que sou patrici i sant
a la Pàtria feu reviure
fent als cors renaixè el riure
de la cobla al crit suprem,
quan la sardana ballem
que és el ball de la gent lliure.

L'arbre de la llibertat

Mira al cel per entre els murs
de la plaça revellida,
sent del campanar la vida
quan s'en va cap al futur.
Es pastat de vents i atzur,
té muntanyes per corona,
amb els núvols s'abraona
sorollant l'eternitat,
que tenia llibertat
i ara veu com l'abandona.

La Creu de Matagalls

Es la Creu de Matagalls
una florida garlanda
que amb el vent de cada banda
llença flaire pels cimals.
Es trempada pels rogalls
del llamp de potentia veu;
té el cos fet de Sol i neu;
cada braç una arma empunya,
als peus hi té Catalunya
i en el front el nom de Déu.

A la bandera

Bandera dels àvis meus,
oh bandera catalana,
bandera que duus l'ufana
sobre el rostre de les neus,
bandera que tens als peus
tots els batecs de la terra,
vel de pau i crit de guerra
que'ns portes camins enllà,
fes-nos el cor català
des dels replecs de la serra.

R. VILÀ BARNILS

